

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luennoissa on tammi- ja helmikuun aikana puhuttu teosofisen liikkeen Mestareista ja heidän opeistaan. Neljä esitelmää omistettiin politiikalle Mestarein kannalta katsoen, mikäli sitä heidän omista sanoistaan tunnemme, ja samalla Indian nykyiselle kansallissankarille mahaatma Gandhille, joka läpi elämänsä on politiikassa noudattanut sitä menetelmää ja ohjelmaa, joka enimmin lähenee Mestarein menetelmää ja ohjelmaa.

Helsingin Ruusu-Risti ryhmässä esiintyi tammikuun 28 p:nä August Aaltonen kolmannen kerran, kertoen nyt persoonallisia muistelmiaan suurlakosta ja sitä seuraavasta ajasta. Ilta oli muuten omistettu tuttavalliselle seurustelulle kahvikupin ääressä ja loistokohdan sen ohjelmassa muodosti Annikki Uimosen mestarillinen laulu. Helmikuun 4 p:nä oli keskustelua taiteesta, jonka alusti vierailevana Ruusu-Ristin asianharrastajana P. Kaartinen.

Haarlon »Synti», jota on esitetty Kansallisteatterissa, on suomalainen kappale, jota kannattaa katsoa. Puutteellisuutensa sillä voi olla ja näyttämöllisesti se voi olla – varsinkin viimeisessä näytöksessä – jonkun verran tekaistu, toisin sanoen heikko, mutta elämää siinä on, jännitystä ja virkeyttä, ja sanomista tekijällä on ollut. Miellyttävä on hänen tapansa käsitellä kaikkia ihmisiä omalla tavallaan rakastettavina, vaikka kaikilla on suuret heikkoutensa. Tämä on toista kuin ihmisten jakaminen hyviin ja huonoihin tai miellyttävään ja vastenmielisiin. Tekijän sympatia ja ymmärtämys on kaikkien puolella. Toiseksi teosofia erikoisesti liikuttaa tekijän yritys saada hyvä, anteeksiantavaisuus ja rakkaus voittamaan lopulta kaikkien sieluissa. Tämä on teknillisesti vaikea tehtävä, mutta katsoja uskoo kappaleen henkilöiden heräymykseen, ellei hän ehdoin tahdoin asetu vastakymteen.

Ruusu-Risti-seuran jäsenille huomautetaan, että maaliskuun avustukset ovat taas lähetettävät tai annettavat suoraan Johtajalle (os. Äggelby).

Terveydenhoitolehden ensimmäisessä numerossa kertoo kunniavanhus, prof. Ernst Bonsdorff, joka vielä yli 80-vuotiaana on ihmeellisessä määrässä säilyttänyt sielun ja ruumiin voimansa, kokemuksiaan terveydenhoidossa.

Osuustoiminnallinen veljysseurakunta. Herra Antti Myllyoja, os. Soini, kirjoittaa meille: »Uskonvapauslain ja osuuskunnallisten asetusten nojalla voimme perustaa täysin laillisessa järjestyksessä osuustoiminnallisen veljysseurakunnan, jossa veljeyttä toteutetaan käytännöllisessä elämässä uskonnollisten ihanteiden mukaan.

Veljesyhtiöseurakunta harjoittaa luvallisia elinkeinoja, kuten maanviljelystä, karjanhoitoa, teollisuutta, kauppaa y. m. Tuotantovälineet ovat yhteiset, muutoin olkoon kullakin jäsenellä yksityisomaisuutenaan, mitä hän sellaisena tahtoo pitää. Kukin jäsen sijoittaa yhteiseen liikkeeseen kykynsä mukaan varoja, sillä se edistää sekä hänen että toisten hyvinvointia, se on selvä, ja kortensa kantaminen yhteiseen kekkoon sisältyy myös veljysaatteeseen, jonka käytännölliseksi toteuttamiseksi yhteys pantiin toimeen.

»Veljesyhtiöseurakunnan jäseneksi pääsee yhtä hyvin köyhä kuin rikaskin, sikäli kuin hän on aattemme harras harjoittaja. Sitä varten luetaan hänen ajatuksensa, missä mielessä hän sisälle pyrkii; hän on ensin koejäsenenä 3 vuotta nauttien sillä aikaa opetusta ja sen jälkeen ansiokas pyrkijä vihitään varsinaiseksi jäseneksi.

»Tunnuslause: »Totuus on korkein uskonto ja yleinen veljeyks ihanteemme.»

Tarkempia tietoja voidaan saada myöhemmin.»